

Kæft, trit og retning – del 3

Indledning: Saligkåringen af Joh. Paul II

For to uger siden, søndag den 1. maj, mens Fælledparken var fuld af øldrikkende danskere, saligkårede Vatikanet **Karol Josef Wojtyla**, også kaldet Johannes Paul II, foran mere end en million mennesker. En saligkåring er det sidste trin inden kanoniseringen, dvs. at en afdød person ophøjes til helgen. Der har været meget postyr omkring denne saligkåring, fordi man normalt skal være død i mange år, før det er muligt. Men karol Wojtyla blev saligkåret efter kun 5 år, bl.a. fordi folk ved hans begravelse råbte »**Santo subito!**« (helgen straks!) i megafoner. De syntes åbenbart, at han var et særligt godt menneske. En som på en særlig måde reflekterede, hvem Gud er. En hvis liv og tjeneste virkelig havde båret meget frugt.

Og uden at forholde sig til dette cirkus, så kan vi bruge begivenheden til at tænke over: Hvordan ser vores liv ud? Ville nogen ved min begravelse have en chance for at få den tanke at råbe: Helgen straks!, fordi mit liv havde reflekteret Gud på en tydelig og overbevisende måde? Vi kunne også spørge: Er jeg noget, der ligner salig? Dvs. fyldt med en lykke, der stammer fra Gud?

Kæft, trit og retning

Vi er i gang med et tema her i maj, der hedder "Kæft, trit og retning". For et kæmpe stort spørgsmål for enhver troende må være: **Hvad er forholdet mellem min tro og mine præstationer?** Hvis vi retter blikket mod bibelen vil vi finde ud af, at der står en masse om dette forhold. Vi kan læse eksempel efter eksempel på, at et *normalt kristenliv* faktisk er både frugtbart og fyldt med glæde. Paulus skriver frimodigt til Filipperne: **Stå sammen i kærlighed og vær ét i sjæl og sind. Gør intet ud fra selviske motiver eller personlige ambitioner. Vær ydmyge og se op til hinanden, så I giver andre mere ære end jer selv. Sørg ikke bare for jeres egne behov, men tænk også på de andres.** (Fil. 2, 2 - 4)

Og man må spørge sig selv: Er denne kærlighed og omsorg overfor andre *normal* for mig? Er jeg blottet for selviske motiver og personlige ambitioner? Er jeg ydmyg og ser op til

andre? Giver jeg dem mere ære end mig selv? Tænker jeg umiddelbart en masse på andres behov?

Et andet sted skriver Paulus – også som en selvfølgelighed: **det, Helligånden frembringer i os, er: Kærlighed, glæde og fred** gal. 5, 22. I NT er det et løfte, at med til livet som troende hører der glæde. Mere end 100 gange bruges ordet i NT som et kendetegn på livet med Jesus. Det græske ord for glæde er **"Kara" Εαρα**, ligger tæt op ad **"Karis" Εαρικ**, nåde (gratis): Dvs hvis vi har modtaget nåde, så følger glæde! Nåde føles som glæde! En varm og begejstrende oplevelse af Guds nærvær hvadend der sker. Men måske tænker du: Det der frembringes eller bobler over i mig er nærmere: Mit dårlige selvværd, mine dårlige vaner, min frygt, mine negative eller fordømmende tanker, min stress, mit mismod, min udbrændthed.

Hvad end der er situationen i dit liv, så tror jeg, at vi er mange, der er blinde for, **hvor Gud reelt – ikke kun i ord, men konkret i dit og mit liv – kommer ind i billedet.** (Kamera) Vi har ikke forstået det, og vi har ikke oplevet det. Mange af os har måske endda opgivet håbet og tanken om, at Gud på nogen som helst måde KAN komme ind i billedet. Vi har mistet troen på at Gud kan forvandle vores liv.

Så derfor vælger vi "Kæft, trit og retning"-vejen: Høje knæløft og armbøjninger på tæerne. Jeg har meldt mig ind i fitness-world! (Det var mit nytårsfortsæt, fordi jeg måtte indse, at jeg havde vildt dårlig kondi). Sidste gang jeg gik til den slags, var da jeg gik til efterfødselsgymnastik for 5 år siden. Vi var en hel flok trætte, nybagte mødre med fedtet hår og rende under øjnene, og jeg kan huske, at vi lå der i en snavset gymnastiksal og "strammede op" til lyden af hittet *"Dont you wish your girlfriend was hot like me"* – Tragikomisk! Og instruktøren råbte: *Kom så! 16 mavebøjninger mere*, og vi kiggede forstående på hinanden, mens alle tænkte: Ved hun ikke, at vi ikke har nogen mavemuskler?? Har hun aldrig født et barn?? Og spørgsmålet er: I livet som troende, som åbenbart skulle kunne karakteriseres af umiddelbar og uselvisk kærlighed til andre og af fred og glæde, er det så sådan vi skal leve? Som en lang MBL-time med Gud som den energiske og utrættelige fitness-instruktør?

Vintræet

Jeg tror, at hvis nu du og jeg kunne blive fri fra vores problemer, være frugtbare og boble over af glæde og fred ved hjælp af egen styrke, ville vi allerede opleve det! Derfor, hvis Paulus beskrivelse af et *normalt* liv som troende ikke bare er floskler, så må løsningen findes uden for egne evner og egenskaber.

Der er et bibelsk kerneprincip, som i den grad er befriende i et liv præget af stress, krav og forventninger om, at vi laver mavebøjninger, når vi ikke har nogen mavemuskler. Og det kan vi læse om i lignelsen om vintræet: **Mens de gik, fortsatte Jesus med at tale til disciplene: »Jeg er den sande vinstok, og min Far er ejeren. Enhver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og enhver gren, som bærer frugt, den renser han for vildskud, for at den kan bære endnu mere frugt. I er allerede blevet rensset for nogle af vildskuddene gennem det, I har lært af mig. Afbryd ikke forbindelsen til mig, så vil jeg heller ikke afbryde forbindelsen til jer! Ligesom grenene på en vinstok kun kan bære frugt, hvis de bliver på stokken, sådan kan I kun bære frugt, hvis I bliver i mig og henter jeres kraft fra mig. De, der bliver i mig, bærer megen frugt, men uden mig kan I intet udrette. (Joh 15, 1 - 5)**

Det er Jesu sidste aften med disciplene. Jesus har vasket disciplenes fødder, han har forudsagt både at Judas vil forråde ham og at Peter vil svigte ham, men også at Gud vil sende Helligånden, som enhver troendes vejleder. Og nu, mens han venter på at soldaterne skal finde frem til ham og hele lidelseshistorien skal begynde, har Jesus noget særligt på hjerte. Og jeg tror, han har det samme på hjerte i dag overfor dig og mig! Han siger: *Kære skrøbelige venner. Ligesom grenene får kraft og liv fra vintræet, er jeres liv som troende indpodet på mig og får det, I ikke selv besidder og det, I ikke kan præstere i egen kraft, fra mig. Jeg udgør kilden til liv for dig! Alt, hvad jeg er, flyder gennem dig for at producere intet mindre end liv. Det eneste, du behøver, er at hvile heri ved at 'blive' i mig.*

Være kontra gøre

Det, Jesus ønsker at sige, er, at det for os handler om "at være" og ikke om "at gøre"! I det kristne liv svarer 'at gøre' til åndelig MBL: At læse i Bibelen, gå i kirke, bede, gøre gode gerninger, undvige synd etc. Dette er alt sammen godt at gøre. Hvis ikke vi gør dette, vil vores liv med Gud og andre mennesker gå i stykker. Men, hvis vi gør dette, bare fordi vi

bør – eller hvis vi gør det i egen styrke, så TROR vi, at vindruerne vil poppe frem, men sandheden er, at vi ALDRIG får fred, glæde eller kærlighed til Gud og mennesker på den måde! **Uden mig kan I intet udrette** siger Jesus. Vi bliver bare **præstations-orienterede i stedet for Jesus-orienteret**. Pointen er jo, at frugt ikke *kan* frembringes uden at grenen har et godt gennemløb af kraft og næring fra stammen.

Guds ansvar

I påsken var jeg på Bornholm og kom forbi mit barndomshjem. Mine forældre har arbejdet og udbygget i 35 år. Kigge ind i værelse og stuer. Forfald. Mure, maling, gulv. Så meget forfalder bare. Forgængelighed. Jeg mærker et kæmpe drive til at gøre en forskel, der har evighedsværdi. Det er muligt!! Guds rige!! Men det, Jesus ved dette meget simple billede ønsker at hjælpe mig med at forstå, er, at vi da skal gøre det, som er rigtigt at gøre, være et godt menneske, som Anders Lund Madsen siger, MEN at det kun duer, når vi gør det i hans styrke. At være en gren på træet handler IKKE om at presse de små skud på grenen til at bære frugt, men om at have et nært forhold til stammen. Dette forhold er udgangspunktet for alt det andet!! Jesus siger: "JEG er vintræet. Jeg har det fulde ansvar". Men jeg føler tit, jeg må tage ansvaret for mit liv, min fred med Gud, Guds rige her på jorden, at producere og præstere næstekærlighed og mildhed. Men Jesus gør det tydeligt: JEG er kilden. Alt kommer fra mig! Uden mig kan du INTET gøre.

Engang var jeg en lille plante, der forsøgte at leve, mens jeg var ved at dø. Men Jesus podede mig ind på vintræet. Nu er jeg en integreret del af vintræet. Og mit eneste ansvar er: At blive i ham. **Ligesom grenene på en vinstok kun kan bære frugt, hvis de bliver på stokken, sådan kan I kun bære frugt, hvis I bliver i mig og henter jeres kraft fra mig.** Vi tænker, vi skal lave mavebøjninger uden mavemuskler. Men vi skal blot blive i ham. Og hvile i ham. Ikke at kæmpe. **Den største kamp i det kristne liv er kampen for ikke at kæmpe!** Mange troende tænker: Engang kommer himlen, og der kan jeg puste ud. Og på en måde er det sandt. Der skal ikke være gråd og smerte. MEN der er også en hvile i dette liv! Fordi Jesus siger: "Jeg er kilden! Jeg er alt, hvad du har behov for. Hvad som helst der sker: Bliv i mig. Bliv ved med at byde mig ind i dine tanker, i dine planer. Jeg står og banker for at følges med dig ift. dine relationer, samtaler, på dit job, i dit hjem. Få kraften fra mig. Hvad end der sker".

Eksempel

Og hvordan virker det så??: Måske forsøger du at tilgive nogen. Men det lykkes ikke. Nogen, der har trådt på dig, uden respekt. Du er vred og bitter. Måske har du spurgt Gud igen og igen, ligesom Jeremias spørger igen og igen: *Hvor længe skal de såre mig?* Gud svarede ham ikke, fordi det vil ske hele livet. I stedet: Sug næring af træet. Fortæl ærligt til Gud: *Jeg kan ikke tilgive og velsigne dem! Jeg kan ikke give noget, jeg ikke selv har fået. Jeg kan ikke producere frugt og blade og liv, hvis jeg ikke har fået resurser til det fra træet.* Vi tror, vi skal kunne præstere, men vi behøver faktisk ikke engang at være villige! Paulus siger: **Det er jo Gud selv, som giver jer lyst og styrke til at adlyde ham og gøre hans vilje** Fil. 2, 13. Gud siger: Jeg vil BÅDE give dig vilje og kraft til at gøre det. Gud vil, at vi skal være villige til at lade ham give os kraft til at være villige. Dét er at blive i ham og bære frugt i ham!! **Du kan ikke leve kristenlivet, for Han er selve kristenlivet og vil leve det i og gennem os!!**

En gren på vintræet

Måske er du her og tænker: Hvad vil det sige at være kristen?? Det vil IKKE sige at tro på visse ting omkring Gud. Det gør intet menneske til Guds barn. Men det at blive kristen er at blive podet ind på træet, så hans kraft kan flyde igennem dig! Hans ånd kan flyde ind i din ånd.

1. Det betyder fra vores side, at vi VIL sidde der på træet, hvad end der sker. At acceptere, det Gud leder dig til, uden indsigelse, at udholde, vente tålmodigt og at forblive fast.
2. Når du er gren, så er det HAM, og ikke DIG, der bestemmer hvilke grene, han indpoder ved siden af dig. Hvem end der er podet ind på træet, om du synes de er besværlige, fyldt med fejl og irriterende eller ej, så er de der, og de er Guds gave til dig. Det er nemlig *sådan* - ved at sidde på træet sammen med andre ufuldkomne mennesker - at vi faktisk vokser! Jesus er jo også tæt sammen med dem, og når vi ser det, forstår vi, hvem han er. (Eks. Netværksgruppe, buket kontra træ med Gud som gartner)

3. I praksis betyder det at sidde på træet at bruge mere tid med ham og mindre tid på problemerne: Hvile i Ham, vente på Ham og søge Hans vilje uden at springe foran Ham.
4. Jeg oplever mere og mere tydeligt, at det at være på træet betyder, at jeg må overgive mig til Guds beskæring! **enhver gren, som bærer frugt, den renses han for vildskud**, Han er konstant ude på at skære det væk, som holder mig væk fra ham eller væk fra det liv, han havde tænkt, jeg skulle leve. Han lader svære situationer, vanskelige konflikter, anstrengende mennesker, som vi slår os på, komme ind i vores liv – for at beskære os! Har du prøvet det? Det har jeg! Han lader dig komme derud, hvor du bare MÅ råbe til ham, suge af ham. Hvis ikke vi bliver beskåret, så vokser vi vildt uafhængigt af ham. Men så beskærer han os og vi opdager: Det er sandt! - Uden dig kan jeg intet gøre!

Appel

Sår fra fortiden, indgroede tankemønstre, bedrageriske følelser og forvrængede opfattelser af Gud står tit i vejen for, at vi kan leve det liv i ham, som Gud kalder os til. Et liv du fra starten har været frikøbt til. Uanset vores omstændigheder. Vi når nødvendigvis ikke dertil over en nat, så tab ikke modet, hvis det synes vanskeligt bare 'at hvile' i Ham. Spørgsmålet til os i dag er: OM du vil modtage næring, lyst og styrke, til at leve, det Paulus beskriver som et NORMALT liv med Gud? (**Det er jo Gud selv, som giver jer lyst og styrke til at adlyde ham og gøre hans vilje** Fil. 2, 13)

Nogen er trætte. Udmattet af forskellige årsager: **Matt. 11,28 Kom til mig, alle I, som er trætte og tynget ned af byrder - og jeg vil give jer hvile**